

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1984-1985

19 JUNI 1985

WETSVOORSTEL

betreffende het voorschrijven, het toedienen
en het afleveren van verdovende middelen
en ermee gelijkgestelde psychotropen

(Ingediend door de heer De Groot)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De processen, die de laatste tijd werden gevoerd, met als voorwerp het voorschrijven, het toedienen en het afleveren van verdovende middelen, hebben duidelijk aangetoond dat er op dit gebied een chaotische toestand bestaat en dat de wet niet meer is aangepast aan de huidige ontwikkelingen.

Daarom wordt dit voorstel neergelegd. Het is dan ook de bedoeling de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica zodanig aan te vullen dat het voorschrijven van verdovende middelen nauwkeuriger geregeld wordt, dit om misbruiken te voorkomen en anderzijds om regels vast te stellen voor de behandeling van de drugverslaafde.

Op grond van de voorgestelde artikelen kan thans de Koning besluiten uitvaardigen die aangepast zijn aan de huidige toestand en aan nieuwe ontwikkelingen.

Bij het vaststellen van deze bepalingen moet echter rekening gehouden worden met de therapievrijheid van de geneesheer en dient de keuzevrijheid van de patiënt gewaarborgd.

Tot slot dient vermeld te worden dat het voorstel de instemming heeft van de apothekers en van de Farmaceutische Inspectie.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Hoewel de methadoneproblematiek nu in volle belangstelling staat, dient een reglementering niet beperkt te blijven tot één produkt: de verslaafde neemt dikwijls zijn toevlucht tot andere verdovende middelen, al dan niet in combinatie.

Chambre des Représentants

SESSION 1984-1985

19 JUIN 1985

PROPOSITION DE LOI

relative à la prescription,
à l'administration et à la délivrance de stupéfiants
et de psychotropes y assimilés

(Déposée par M. De Groot)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les récents procès relatifs à la prescription, à l'administration et à la délivrance de stupéfiants ont mis clairement en lumière la grande confusion qui règne en ce domaine et l'inadaptation de la législation à la situation actuelle.

C'est pourquoi nous déposons la présente proposition de loi, qui vise à compléter la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques de manière à réglementer plus strictement la prescription des stupéfiants. Nous entendons prévenir ainsi les abus et fixer des règles pour le traitement des toxicomanes.

Les articles proposés permettront au Roi de prendre des arrêtés adaptés à la situation actuelle et à ses développements les plus récents.

Ces dispositions devront toutefois tenir compte de la liberté thérapeutique du médecin et garantir le libre choix du patient.

Il convient enfin de signaler que la présente proposition de loi a reçu l'approbation des pharmaciens et de l'Inspection générale de la pharmacie.

Commentaire des articles

Article 1er

Même si le problème de la méthadone polarise actuellement l'intérêt du public, il convient de ne pas limiter la réglementation à un seul produit. Il est en effet fréquent que le toxicomane utilise d'autres substances stupéfiantes en les combinant ou non avec la méthadone.

Dit artikel moet het mogelijk maken een speciaal voorschriftenboekje voor verdoovende middelen in te voeren. Op die manier wordt een adequate controle en opsporen van misbruiken mogelijk. Een ontwerp van dergelijk boekje, dat de goedkeuring van de Farmaceutische Inspectie heeft, is reeds gemaakt.

Art. 2

De behandeling van de drugverslaafde moet mogelijk zijn via twee kanalen :

- a) een ontwenningencentrum;
- b) de huisarts of de neuroloog-psychiater.

Er is geen specifieke kwalificatie noodzakelijk om een ontwenningstherapie in te stellen en te begeleiden. Een erkenning is overbodig.

Een eventuele voorafgaande meldingsplicht aan de Orde of aan de Provinciale Geneeskundige Commissie is niet nodig voor de controle.

De verslaafde, die een ontwenningsskuur ondergaat, dient zijn geneesmiddel in te nemen onder controle van een arts of een apotheker ter plaatse om misbruik te voorkomen (mogelijke verplichting tot het gebruik van unit-doses).

Strengere straffen dien te worden voorzien bij misbruiken.

E. DE GROOT

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdoovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, wordt een artikel 1ter ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 1ter. — De Koning wordt gemachtigd om, in het belang van de Volksgezondheid, de manier waarop de verdoovende middelen en ermee gelijkgestelde psychotropen worden voorgeschreven te regelen en daarover toezicht te houden. »

Art. 2

In dezelfde wet wordt een artikel 3bis ingevoegd luidend als volgt :

« Art. 3bis. — § 1. Ingeval bij een medische behandeling voor de ontwenning van een verslaafde herhaaldelijk geneesmiddelen moeten worden voorgeschreven, toegediend of afgeleverd, die verdoovende middelen of ermee gelijkgestelde psychotropen bevatten welke afhankelijkheid kunnen teweegbrengen, onderhouden of verergeren, moeten deze geneesmiddelen in zodanige vorm worden toegediend of afgeleverd dat het niet mogelijk is deze te vervreemden, in overdosis te verbruiken of op gevaarlijke wijze te hanteren.

De Koning stelt de regels vast voor het toedienen en afleveren van zodanige geneesmiddelen.

De Koning bepaalt de gevallen waarin deze speciale vorm wordt vereist.

Cet article doit permettre d'instaurer pour les substances stupéfiantes un carnet de prescriptions spécial qui permettra d'exercer un contrôle adéquat et de rechercher efficacement les abus. Un projet de carnet a déjà été élaboré et a reçu l'approbation de l'Inspection générale de la pharmacie.

Art. 2

Les toxicomanes doivent pouvoir être traités de deux façons :

- a) dans un centre de désintoxication;
- b) par le médecin généraliste ou le neuropsychiatre.

Aucune qualification spécifique n'est requise pour mettre en œuvre une thérapie de désintoxication et assurer son suivi. Aucun agrément n'est nécessaire.

Le contrôle n'implique pas qu'il faille aviser préalable l'Ordre ou la Commission médicale provinciale.

Il importe, afin d'éviter les abus, que le toxicomane qui suit une cure de désintoxication prenne son médicament sous le contrôle sur place d'un médecin ou d'un pharmacien (possibilité d'imposer l'utilisation de doses unitaires).

Il convient enfin de sanctionner sévèrement les abus.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Dans la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, il est inséré un article 1^{er}^{ter}, libellé comme suit :

« Art. 1^{er}^{ter}. — Le Roi est autorisé à réglementer et à surveiller, dans l'intérêt de la santé publique, la manière dont sont prescrites les substances stupéfiantes et les substances psychotropes y assimilées ».

Art. 2

Dans la même loi, il est inséré un article 3bis, libellé comme suit :

« Art. 3bis. — § 1er. Lorsqu'un traitement médical visant à désintoxiquer un toxicomane nécessite la prescription, l'administration ou la délivrance répétées de médicaments contenant des substances stupéfiantes ou des substances psychotropes y assimilées susceptibles d'engendrer, d'entretenir ou d'aggraver la dépendance, ces médicaments doivent être administrés ou délivrés sous une forme qui ne permette pas de les céder ou de les utiliser en doses excessives ou de façon dangereuse.

Le Roi fixe les règles à respecter pour l'administration et la délivrance de ces médicaments.

Il détermine les cas où cette forme spéciale est requise.

§ 2. — Onverminderd enige andere sanctie, met name in deze wet bepaald, wordt overtreding van dit artikel en van de koninklijke besluiten ter uitvoering, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 100 F tot 5 000 F of met een van die straffen alleen. »

22 mei 1985.

E. DE GROOT
G. HENROTIN
A. DIEGENANT
J. DAEMS
M. LESTIENNE
J.-J. DELHAYE
J. VALKENIERS
V. PEUSKENS

§ 2. Sans préjudice de toute autre sanction, notamment des sanctions prévues par la présente loi, les infractions aux dispositions du présent article et des arrêtés royaux pris en exécution de celui-ci seront punies d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 100 F à 5 000 F ou de l'une de ces peines seulement ».

22 mai 1985.